

[Henning Andersen]

Jeg lagde også mærke til, at hr. Henning Rasmussen havde adskillige sætninger, hvor hr. Henning Rasmussen nævnte den positive udvikling ved, at importen var faldet og eksporten var steget.

Må jeg godt sige om beskæftigelsen, at jeg deler hr. Henning Rasmussens bekymring for beskæftigelsen, det gør jeg virkelig. Og jeg håber, vi sammen måske i den kommende tid kan hjælpes ad med den. Jeg må nok sige, at i de tre år, jeg har været finanspolitisk ordfører, har jeg hver gang hørt den melodi. Hr. Henning Rasmussen sagde det ikke så stærkt i dag: Vi er på vej til de 300.000 arbejdsløse. Det er beklageligt, hvis vi nogen sinde når det tal, og det håber jeg ikke; nu nævner vi et tal på 276.000–277.000. Jeg tror virkelig på – lad mig så sige også det igen – at denne finanslov vil være med til at nedsætte arbejdsløsheden, få flere i beskæftigelse. Hvis vi sammen kan lave noget fornuftigt i det kommende år, kan vi måske forstærke den tendens.

Men all right, jeg har ikke beskæftiget mig meget med de negative ting. Det er, fordi der er så mange positive ting i denne finanslov.

Jes Lunde (SF):

SF har traditionen tro stillet mange ændringsforslag til den finanslov, der er til behandling nu, og det har vi gjort af bitter nødvendighed.

Det er klart, når der er en massearbejdsløshed på 270.000 og ingen som helst tendenser til, at den vil gå ned, når der er stort underskud på betalingsbalancen, voldsom udlandsgæld, når der er belastningen af vores miljøproblemer, så må nogle komme med ændringsforslag, der kan ændre på det. Der er i hvert fald ingenting, der tyder på, at finansloven i sig selv kan det.

Jeg hørte, at hr. Henning Andersen lige nu sagde, at han mente, at arbejdsløsheden kunne komme ned i kraft af den finanslov, man vedtager nu. Jeg har ikke set nogen som helst seriøse antydninger fra Finansministeriets økonomers side af, at man tror på det, og det er der jo heller ikke grundlag for. Det er ikke en finanslov, der løser problemer i nogen som helst retninger. Tværtimod lægger man jo nye folk til ledighedskøen ved i den offentlige sektor at nedlægge stillinger.

Det, vi i SF mener der skal til, er først og fremmest en meget stærk indsats på uddannel-

sesområdet og en meget stærk indsats i erhvervspolitikken. Derfor har vi en række ændringsforslag på de områder, som udgør op til omkring 4 mia. kr.

Vi mener, det er afgørende, at vi bruger den situation, vi har i øjeblikket med 270.000 ledige, til at se fremad. Vi tror ikke på, at man på nogen måde, hverken med vores erhvervs politik eller med andre metoder, er i stand til at løse et så stort arbejdsløshedsproblem i en håndvending. Derfor må vi satse meget massivt på uddannelse af arbejdskraften og bruge den tid, vi har, hvor de menneskelige ressourcer på arbejdsmarkedet er så rigelige, til at få dem uddannet, få dem kvalificeret, så de er bedre egnede til at komme ind på arbejdsmarkedet igen.

Vi har foreslået etableret 30.000–40.000 flere uddannelsespladser bredt over hele spektret. Det drejer sig om uddannelse af ufaglærte, hvor der er nogle helt urimelige køer i øjeblikket for at komme ind på specialarbejderskolerne. Selv hvis man kan dokumentere, at man kan få arbejde, hvis man har gået på et givet kursus, er der måske ikke plads til at få kurset. Det synes vi er en grotesk situation.

Vi har foreslået penge til etablering af en voksen-efg-uddannelse, så de ufaglærte får en mulighed for at komme uddannelsesmæssigt bedre med i vores samfund. Det er en kendsgerning, når vi har en arbejdsløshed, der er så høj, som vi har i øjeblikket og har haft den i mange år, at arbejdsløsheden placeres særdeles skævt, sådan at langt den største arbejdsløshed procentuelt findes blandt de ufaglærte. Det er dem, der for alvor bliver sorteper, når der er økonomisk krise, og når regeringen fører en politik, hvor den accepterer den høje arbejdsløshed. Derfor er det piskende nødvendigt, at vi tager nogle initiativer til at hjælpe den gruppe til at få ændret deres situation. Her er voksen-efg-uddannelse og flere midler til specialarbejderskolerne en af vejene.

Vi mener også, der er behov for at bruge flere penge på efteruddannelse af vores faglærte arbejdskraft. Det er karakteristisk, at vi i Danmark bruger alt for få penge på dette område.

I Sverige er det sådan, at 4 pct. af arbejdskraften løbende er under efteruddannelse. Hos os er det kun det halve. Det er for os at se en af forklaringerne på, at vi meget let render ind i flaskehalsproblemer, når der er svingninger i produktionen. Det er urimeligt at tilrettelægge